

LISTY GALANTSKÝM 5

Pastiersky list zboru biskupov ECAV k Pamiatke reformácie 2020

Tohtoročnú pamiatku reformácie, spojenú s 500. výročím prvého prečítania Lutherových 95 téz proti odpustkom na území Slovenska, si pripomíname vo výnimočnej situácii, mimo naše chrámy a spoločenstvá, v ohrození pandémieu.

Ale práve tieto okolnosti môžu priniesť o to prenikavejšie impulzy k reformácii dnešnej cirkvi. Skúsme sa na niektoré z nich pozrieť vo svetle Božieho slova z 1Kor 15, 58: *A tak, bratia moji milovaní, buďte pevní, nekláťiví, rozhojňujte sa stále v diele Pánovom, vediac, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.*

Prečítaný verš a celá 15. kapitola 1. listu korintským kresťanom je výzvou k pevnosti a stálosti vo viere v evanjelium. Jeho jadro pripomína apoštol slovami v treťom a štvrtom verši: „Kristus umrel pre naše hriechy podľa Písem a bol pochovaný a v tretí deň bol vzkriesený podľa Písem.“ Následne rozvíja toto evanjelium silným dôrazom na vzkriesenie: „Ak Kristus nebol vzkriesený, márna je vaša viera.“ (v. 17)

Veriť v Pána Ježiša Krista, v jeho smrť a vzkriesenie znamená istotu. Istotu života a záchranu. Tak veľmi ju potrebujeme, zvlášť v týchto neistých časoch.

Základom reformácie bolo a je zakotvenie v Božom slove. Ono je istotou, je stále, nemenné, zostáva naveky. Táto zakotvenosť nám umožňuje byť otvorení a reflektovať aj výzvy akokoľvek búrlivej a premenlivej súčasnosti.

Pomenujme tri z nich:

1. Pandémia koronavírusu nám stále zreteľnejšie ukazuje, že život cirkvi sa mení. Stále viac sa odohráva vo virtuálnom priestore. Je to situácia vynútená okolnosťami, ale zároveň zisťujeme, aký je to silný nástroj zvestovania evanjelia. Nemusíme ho tak vnímať iba ako náhradu za bežné stretnutia, ale ako príležitosť

a výzvu k šíreniu zvesti o ukrižovanom a vzkriesenom Kristovi všetkým ľuďom, až do posledných končín zeme.

Chceme vás však zároveň vyzvať a poprosiť, aby ste nezabúdali na svoje spoločenstvá a aby ste ich neopúšťali. Aby hneď keď to bude možné, ste sa do nich vrátili s novým odhodlaním a nasadením pre šírenie evanjelia a s novou odvahou vyjsť s jeho posolstvom aj mimo chrám.

Chceme zároveň poďakovať všetkým, ktorí využívajú súčasné možnosti technológií na to, aby Božie kráľovstvo rástlo medzi nami.

2. Druhou výzvou je nový zákon o financovaní, ktorý schválila synoda našej cirkvi. Prinesie zmeny. Jeho uskutočňovanie v praxi bude vyjadrením toho, ako nám na našej cirkvi záleží a čo sme pre ňu ochotní spraviť a obetovať. Viac ako o financovanie pôjde o charakter našej cirkvi do budúcnosti. Dokážeme udržať pracovníkov na Božom diele a spoločnú službu a rozvíjať ju, alebo budeme musieť iba šetriť za každú cenu a zredukovať čo sa dá?

Prijmite prosím aj túto zmenu ako príležitosť nastaviť našu cirkev do budúcnosti správnym spôsobom.

3. Tretia výzva sa týka dobrovoľníctva. Chceme vyzvať a poprosiť predovšetkým mladých ľudí, aby neprehliadali výzvy k dobrovoľníckej pomoci súvisiacej s pandémiou. Možností je veľa. Ukážme, že dokážeme o láske, milosrdenstve a obetavosti nielen rozprávať, ale aj niečo spraviť. Toto pozvanie je zároveň pre všetkých, samozrejme pri zvážení zdravotných rizík a zachovaní bezpečnostných opatrení. Ukážme, že aj v týchto neľahkých časoch vieme dbať viac na druhých, ako na seba.

Buďme pevní, neklátiví. Skrze Pána Ježiša Krista máme víťazstvo, máme život. Ako On bol vzkriesený z mŕtvych, aj my budeme žiť.

Prajeme vám takúto vieru, aby ste ňou prekonávali každý strach, osamelosť, stres, chorobu, únavu, frustrácie, utrpenie. Modlíme sa za vás, za našu cirkev aj celú situáciu spôsobenú koronavírusom a prosíme, aby ste zostali verní a vytrvalí aj na modlitbách. Pán Ježiš je víťaz, On žije, aj my budeme žiť.

Ján Hroboň, biskup ZD, Ivan Elko, gen. biskup, Peter Mihoč, biskup VD

Rozhlasové a televízne vysielanie bohoslužieb

Sobota, **31.10.** 2020, **STV1 10:00**,

Sobota **31. 10.** 2020 Rádio **Regina 16:00**

Streda, **4.11.** Rádio **Regina 17:30**,

Streda, **11.11.** Rádio **Regina 17:30**

Kázeň na Pamiatku zosnulých, 2. novembra 2020

„Riekol jej Ježiš: Ja som vzkriesenie a život - kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď umrie, a nik neumrie naveky, kto žije a verí vo mňa. Či veríš tomu?“

Ev. Jána 11, 25-26

Milí bratia a milé sestry,

máme pred sebou ľudovo nazývaný „dušičkový víkend“ a mnohí z nás rok čo rok prichádzame na cintoríny spomenúť si na svojich milovaných, ktorí už nie sú medzi nami. Stretneme sa, lebo popri návšteve cintorína sa zastavíme aj u rodiny, ktorá žije v našom rodnom kraji či dedine. Aktívna spomienka na našich drahých zosnulých sa stáva príležitosťou stretávania sa tých živých, ktorí tu na svete po nich zostali. Aj keď, povedzme si na rovinu, tento víkend nebudeme iba spomínať na svojich predkov (mnohé cintoríny budú zatvorené), ale pokúsime sa odvrátiť pandémie tým, že sa zúčastníme testovania.

Slová kázňového textu vychádzajú z Ježišových úst práve v čase najväčšieho zármutku dvoch sestier, Márie a Marty, lúčiacich sa s bratom Lazarom. Pri tejto príležitosti im Pán Ježiš zvestuje vzkriesenie ku večnému životu. Sú to slová potešenia pre trúchliacich. Avšak, pre mnohých ľudí, zostávajú len kondolenčnou zdvorilosťou bez reálnej viery v naplnenie týchto slov. Keď rozmyšľáme o vzkriesení, naše myšlienky sa uberajú k smrti tých, s ktorými sme sa museli rozlúčiť. Nádej vzkriesenia je pre nás potešením, že pohreb, rozlúčka so zosnulým, nie je konečný, definitívny stav. Je vzkriesenie iba odpoveďou na zármutok zo smrti blízkeho? Pre mňa nie. Prečo verím vo vzkriesenie?

1. Verím vo vzkriesenie, pretože o ňom hovoril Pán Ježiš počas svojho života na zemi. Verím Božiemu Slovu v Biblii a Božím zasľúbeniam, ktoré sú platné aj pre mňa. Pán Ježiš hovoril o večnom živote, o poslednom súde s takou prirodzenosťou a frekvenciou, že niet pochýb o ich reálnej existencii v Božom svete. Ak sú reálne posledný súd, Božie kráľovstvo (v podobenstvá) a veriaci majú v Božom kráľovstve pripravené miesto, tak tomu všetkému musí predchádzať reálne vzkriesenie človeka.

2. Pán Ježiš bol vzkriesený! V Starej zmluve čítame o vzkriesení u proroka Daniela (12,2), že „mnohí budú vzkriesení, jedni na večný život, druhí na hanbu a večné zavrhnutie.“ Pán Ježiš počas časného života na zemi niekoľkokrát hovorí o svojom vlastnom vzkriesení na tretí deň po ukrižovaní. Počas svojho života vzkriesil troch ľudí: Lazara, mládenca z Naimu a Jairovu dcéru, čoho boli svedkami aj jeho učeníci. Pre mňa osobne je veľkým svedectvom

o Ježišom živote a vzkriesení fakt, že učeníci, ktorí sa s Ježišom stretli po vzkriesení, boli za vieru v Jeho vzkriesenie ochotní zomrieť. Keď ide o život, človek so svojím pudom sebazáchovy a strachu zo smrti (nepoznaného) nie je ochotný zomrieť za lož, na ktorej sa s kamarátmi dohodli.

3. Bez vzkriesenia nemá ľudský život zmysel! Načo je človek na zemi? Aký má zmysel ráno vstať a vrhnúť sa do víru povinností súvisiacich s rodinou, zamestnaním, domácnosťou atď.? Prečo prechádzať mnohými strasťami, ktoré sú súčasťou každého ľudského života? Nieкто vidí zmysel života vo vede a výskume, iný v pomoci druhým či záchrane ľudských životov. Nieкто v získavaní poznania, iný v nadobudnutí majetku. Nieкто v poznávaní sveta a zážitkoch. Nieкто v rodine, výchove budúcej generácie, ktorá tu po nás zostane. Otázkou zostáva, načo je dobré zachraňovať život, zvyšovať jeho kvalitu či starať sa o ďalšie generácie, ak život, ako taký, je len otázkou 70 – 80 rokov naplnených rôznym trápením? „*Ale ak jedine v tomto živote máme nádej v Krista, tak sme najúbohejší zo všetkých ľudí.*“ (1.Kor 15,19) Ak niety vzkriesenia, tak niety Boha a ľudský život je len „lopotenie“ sa na zemi. Potom aj samotná existencia ľudstva je nezmyselná. Práve vzkriesenie dáva ľudskému životu hodnotu a zmysel. Pre mňa je cieľom života byť v Božej blízkosti, lebo počas života práve tam človek prežíva náznaky šťastia. V naplňajúcej Božej prítomnosti chcem byť so svojimi predkami aj potomkami. Verím, že v Božom kráľovstve stretnem praprarodičov, ktorých nepoznám, ale i prapravnúčatá, ktoré, ak Pán Boh dá, prídu dávno po mene. Vtedy má môj život zmysel, keď prekračuje moju obmedzenosť, časnosť a pred sebou mám víziu večného spoločenstva predkov i potomkov v Božej prítomnosti. Mať potomstvo a obetovať sa preň sa opláti len vtedy, keď nielen môj vlastný život má zmysel, ale vnímam zmysel existencie ľudského života ako takého. Mať deti bez viery vo vzkriesenie a posmrtný život by bolo veľmi sebecké (prinášajú radosť a potešenie kým sú malé a v našej starobe nám môžu byť na pomoci, no počas života ich vystavujeme mnohej ľudskej zlobe a bolesti). Mať syna či dcéru vediac, že hoci nás smrť na chvíľu rozdelí, nakoniec aj tak budeme navždy spolu, to mi zmysel dáva. Okrem predkov a potomkov totiž človek v nebi nič „zemského“ nestretne.

Vzkriesenie je odpoveďou na zármutok pri rozlúčke, pozvaním k zodpovednosti v živote a zmyslom života pri pohľade do budúcnosti.

Mgr. Miroslav Kerekréty, zborový farár

---

*V prípade záujmu si môžete objednať **Tesnou bránou 2021** za 3,50 €.*